

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobcu **Ing. M. C.**, bývajúceho v Ž., zastúpeného Mgr. M. H., advokátom so sídlom v Ž., proti žalovanému **L., štátny podnik, B., o neplatnosť výpovede z pracovného pomeru**, vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 6 C 87/2006, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 30. októbra 2007 sp. zn. 9 Co 158/2007

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Čadca z 22.2.2007 č.k. 6 Co 87/2006-144, ktorým bol zamietnutý návrh na určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru z 24.3.2006 podľa § 63 ods. 1 písm. e/ Zákonníka práce s odôvodnením, že žalobca sa dopustil takého konania, ktoré je možné považovať za závažné porušenie pracovnej disciplíny a preto jeho návrh na vyslovenie neplatnosti výpovede z tohto titulu bol nedôvodný. Žalobca bol zároveň zaviazaný zaplatiť žalovanému na trovách odvolacieho konania sumu 4 862 Sk na účet JUDr. M., právnej zástupkyne žalovaného.

Žalobca podal proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovenia § 237 písm. c/ O.s.p., keď účastník konania – žalovaný nebol riadne zastúpený, súčasne podľa § 237 písm. f/ O.s.p. keď účastníkovi konania - žalobcovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, s odôvodnením, že rozhodnutie

spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Navrhol, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu i rozsudok prvostupňového súdu a vec vrátil Okresnému súdu Čadca na ďalšie konanie a zároveň, aby dovolací súd pred rozhodnutím o dovolaní odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalobcu uviedol, že dovolanie žalobcu je neprípustné, nedôvodné a neopodstatnené. Nedošlo k vade konania podľa § 237 písm. c/, f/ O.s.p., pričom nesprávne právne posúdenie a inú vadu nemožno preskúmať, keďže dovolanie nie je prípustné. Navrhuje dovolanie žalobcu ako neprípustné odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. a proti rozsudku odvolacieho súdu je prípustné ešte aj v prípadoch uvedených v ustanovení § 238 O.s.p.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorý potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, pričom nevyslovil prípustnosť dovolania a nešlo ani o prípad, že by sa dovolací súd v tejto veci odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu. Keďže dovolaním napadnutý potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených v § 238 ods. 1, 2, 3 O.s.p., je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa citovaného zákonného ustanovenia nepripúšťa.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p.

Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p., ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonnom ustanovení skutočne trpí.

So zreteľom na žalobcom tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľa, že v prejednávanej veci nebol žalovaný riadne zastúpený (§ 237 písm. c/ O.s.p.) a že postupom súdu mu bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Dovolateľ tvrdí, že napadnutý rozsudok trpí vadou konania podľa ustanovenia § 237 písm. c/, keď žalovaný nebol riadne zastúpený, t.j. plnomocenstvo udelené advokátovi udelil vedúci organizačnej zložky, riaditeľ odštepného závodu, ktorý je síce podľa § 13 ods. 5 Obchodného zákonníka oprávnený za podnikateľa robiť všetky právne úkony, ale nemá postavenie štatutárneho orgánu. Nemôže preto platne udeliť splnomocnenie advokátovi.

Ustanovenie § 20 O.s.p. stanovuje, že pred súdom môže vystupovať účastník samostatne v tom rozsahu, v akom má spôsobilosť vlastnými úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti. Pri právnických osobách (§ 18 až § 19c OZ) je stanovené v hmotnoprávnom predpise kto za nich môže robiť právne úkony (§ 20 OZ) a kto v ich mene môže vystupovať (§ 21 ods. 1 O.s.p.), ak je účastníkom konania štát, považuje sa za právnickú osobu (§ 21 OZ) a jeho procesné zastúpenie je upravené v § 21 ods. 2 O.s.p. V predmetnej veci žalovaný je označený L., štátny podnik, N. s tým, že vec sa týka odštepného závodu Č.. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku, podnik je právnickou osobou, vystupuje v právnych vzťahoch vo svojom mene a nesie zodpovednosť vyplývajúcu z týchto vzťahov. Dovolacia námietka nastolená žalobcom teda neobstojí, nejde

o prípad, ktorý uvádza žalobca, ktorý by bolo možné subsumovať pod ustanovenie § 237 písm. c/ O.s.p., keďže zákonodarca takéto konanie za zmätočnosť nepovažuje.

Na margo veci je potrebné uviesť, že odštepny závod Č. je zapísaný v obchodnom registri. Zo zápisu v obchodnom registri vyplýva oprávnenie vedúceho odštepneho závodu robiť právne úkony týkajúce sa odštepneho závodu. Nerobí ich však v mene odštepneho závodu ale v mene subjektu, ktorého je organizačnou jednotkou (§ 13 ods. 3 Obchodného zákonníka). Z toho vyplýva, že vedúci odštepneho závodu je oprávnený udeliť plnomocnenstvo advokátovi v mene štátneho podniku bez toho, aby na to potreboval osobitné splnomocnenie.

Čo sa týka ďalšej dovolacej námietky uplatnenej žalobcom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. teda že mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom je potrebné uviesť:

- odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Žalobca v podanom dovolaní v skutočnosti však nenamietal relevantné procesné vady (tzv. zmätočnosti) v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. Jeho námietky, že odvolací súd sa s namietanými dôvodmi odvolania nezaoberal, že sa stotožnil iba s dôvodmi rozsudku súdu prvého stupňa, prehliadol nevykonanie dôkazov pred súdom prvého stupňa, možno považovať len za tzv. inú vadu konania v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. ku ktorej však dovolací súd môže prihliadnúť len za podmienky prípustnosti dovolania, v dôsledku ktorého sa preň otvorí možnosť prieskumnej činnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku odvolacieho súdu; nejde ale o postup, ktorým by bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom.

Nakoľko prípustnosť dovolania žalobcovi nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p. ani z § 237 O.s.p., odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie v súlade s ustanovením § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Pritom

riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnoti a námietok dovolateľa.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal a hoci bol v dovolacom konaní úspešný (§ 243b ods. 4, § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 O.s.p.), keďže si trovy dovolacieho konania neuplatnil.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: